

Experiment: Existuje vůbec skleníkový efekt?

- A | 19. dubna 2024

EU: Celý ničivý Green Deal je založen na největší lži v dějinách lidstva, která tvrdí, že lidmi produkováný CO₂ způsobí globální katastrofu, pokud se jeho produkce nesníží.

Skutečným cílem této politiky je zničení evropské prosperity, razantní zchudnutí mas a zavedení jedné světové vlády.

Zatímco šílenci, kteří tuto politiku podporují, nepřinášejí žádné skutečné důkazy svých tvrzení, oponenti se jim opakovaně staví, aby ukázali, že celá klimatická agenda je založena na jedné velké lži.

Experiment, který provedli rakouští vědci, má dokázat, že teorie o „škodlivém“ skleníkovém efektu je stejný nesmysl jako celá „uhlíková politika.“

Skleníkový efekt byl povýšen na nejvyšší strašák v důsledku klimatického šílenství. Ale existuje vůbec – a pokud ano, co to znamená pro naši planetu?

Energetický expert Dr. Martin Steiner a tým z „Independent Climate Research“ (ICR) provedli experiment a použili jej k diskusi o skleníkovém efektu na pozadí druhého termodynamického zákona.

Klima: Existuje skleníkový efekt?

Blížící se klimatická katastrofa související s (údajným) CO₂ je neustále přítomná v politice a v mainstreamových médiích. V této souvislosti se také v kruzích kritických ke klimatickým katastrofám diskutuje otázka:

Existuje vůbec skleníkový efekt? Není odraz tepelného záření z chladnějších oblastí do teplejších oblastí v rozporu s druhým termodynamickým zákonem?

Abychom tuto otázku konečně objasnili, provedli jsme v týmu ICR (Independent Climate Research) experiment, který měl skleníkový efekt prokázat nebo vyvrátit.

Za prvé: Co je skleníkový efekt?

Spolková agentura pro životní prostředí to definuje takto:

Zemská atmosféra obsahuje plyny, které z velké části propouštějí krátkovlnné sluneční záření, ale pohlcují (dlouhovlnné) tepelné záření a tím ohřívají systém. Analogicky ke skleníku – který propouští sluneční záření a „zadržuje“ tepelné záření – se tyto plyny také označují jako skleníkové plyny.

Zejména vodní pára a oxid uhličitý pohlcují část tepelného záření vyzařovaného ze zemského povrchu a snižují tak podíl tepelného záření vyzařovaného do vesmíru. Bez tohoto přirozeného skleníkového efektu by Země byla zaledněná.

Co říká druhý termodynamický zákon?

Druhý termodynamický zákon určuje mimo jiné směr toku tepelné energie. Zjednodušeně řečeno,

tato může proudit pouze z teplejších do chladnějších oblastí, nikdy ne naopak.

Na první pohled se zdá, že otázka stojí za objasnění:

Může dojít k odrazu infračerveného záření od chladnějších vrstev plynu (atmosféry) do teplejších oblastí (zemský povrch) kvůli skleníkovému efektu souvisejícímu s CO_2 ?

Neporušuje to 2. zákon termodynamiky? Možná to samo o sobě dělá z celého příběhu klimatické katastrofy podvod?

Protože tyto otázky dostáváme znovu a znovu, rozhodli jsme se je srozumitelně vysvětlit v experimentu.

Experimentální nastavení

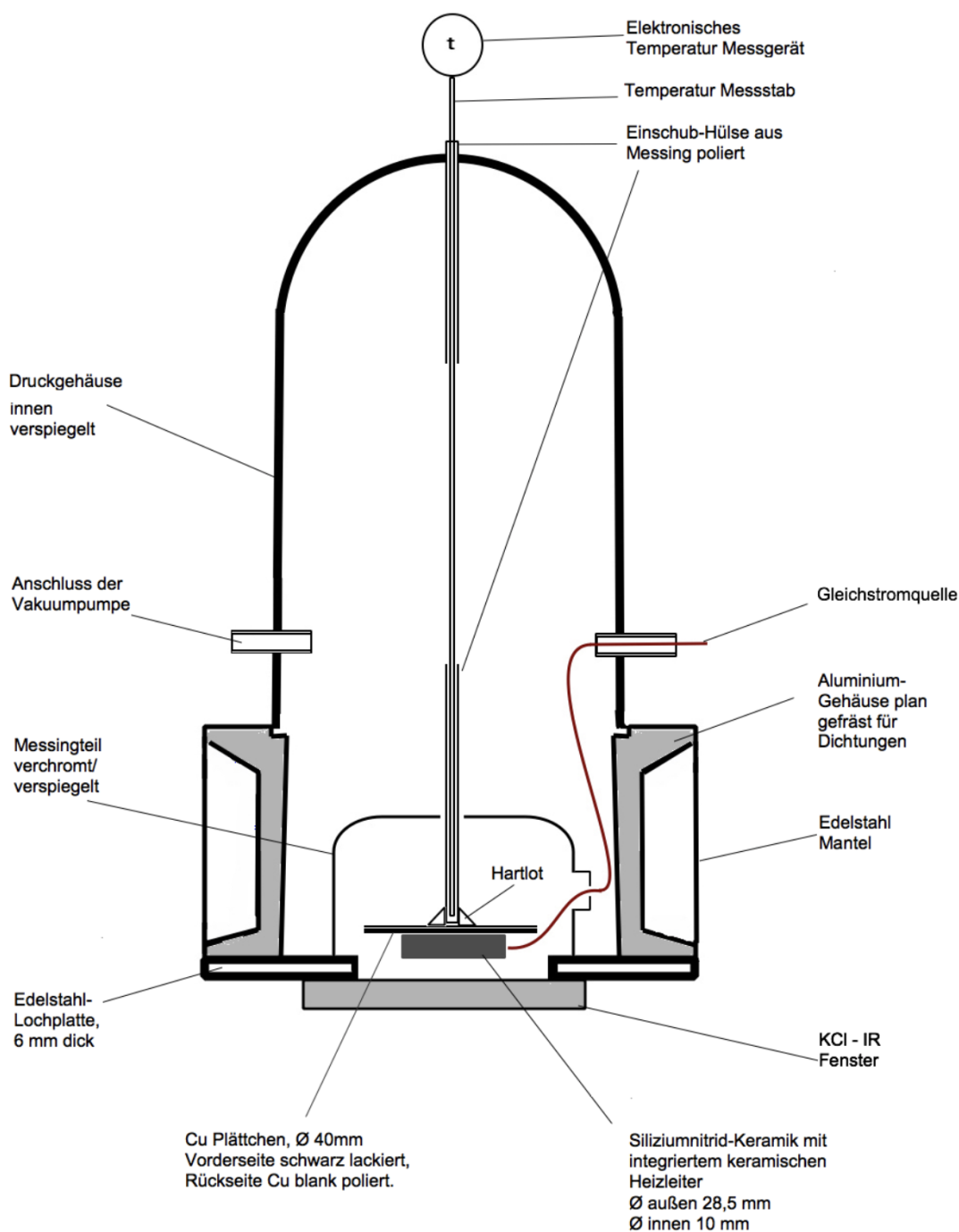
Měděná deska je zavěšena pomocí trubky a její zavěšení je obklopeno tlakovým pouzdem. Tlakové pouzdro má směrem dolů okénko KCl (KCl = chlorid draselný – je propustný pro IR záření).

Teplota měděné desky se měří pomocí teplotního čidla (PT100).

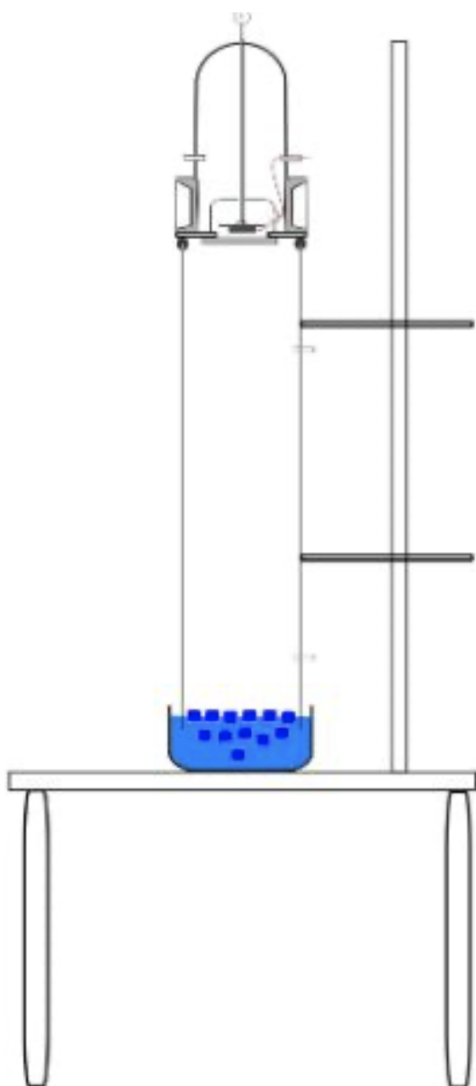
Plynový prostor kolem desky je evakuován, takže výměna tepla měděné desky může být provedena pouze prostřednictvím:

- vedení tepla potrubím
- zářením směrem dolů přes okénko KCl

Konvekce je z velké části vyloučena.

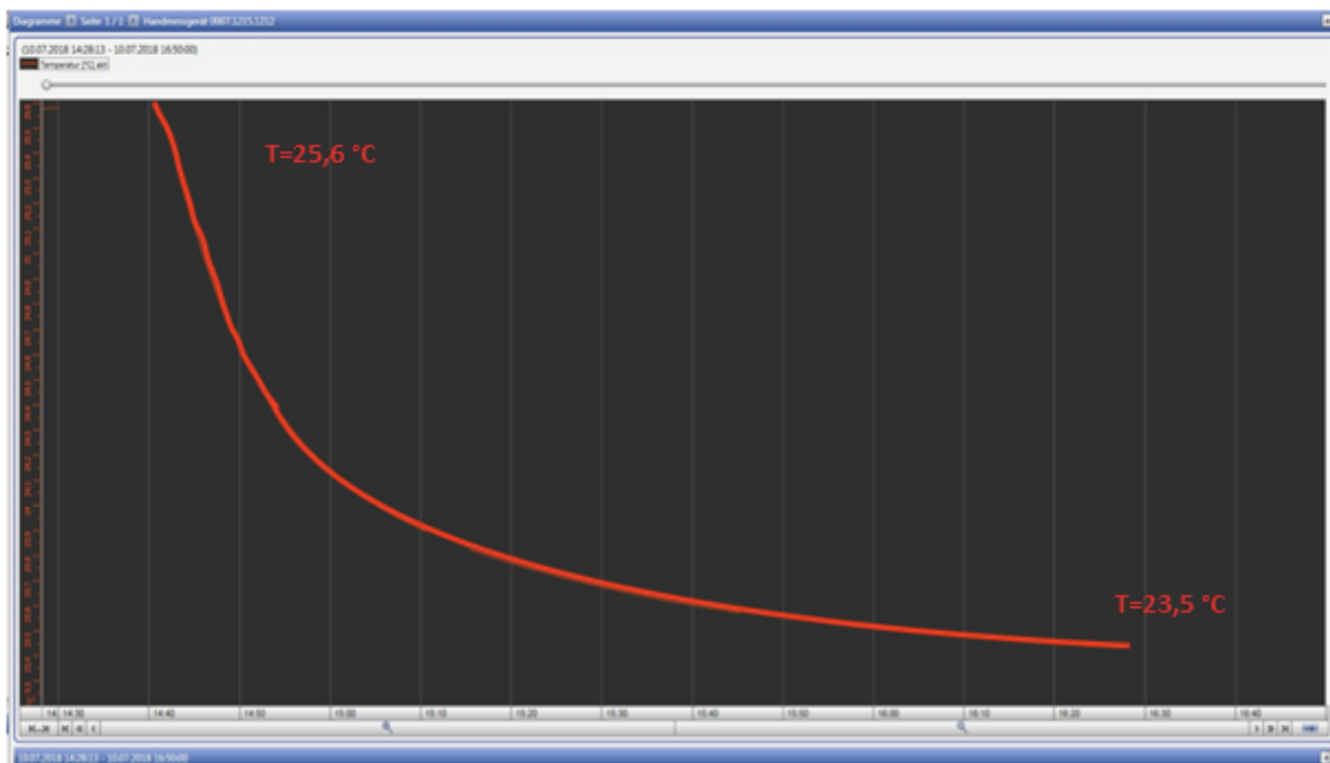
Nyní je tento přístroj umístěn na měřicí trubici (Marvanova trubice), jejíž spodní konec je ponořen do ledové vody.

Přístroj předpokládá okolní teplotu (v našem případě $25,7^{\circ}\text{C}$).

1. případ: Marvanova trubice je naplněna vzduchem.

Jakmile je trubice ponořena do ledové vody, měděná deska se ve srovnání s ledovou vodou ochladí – lze zaznamenat očekávanou ochlazovací křivku.

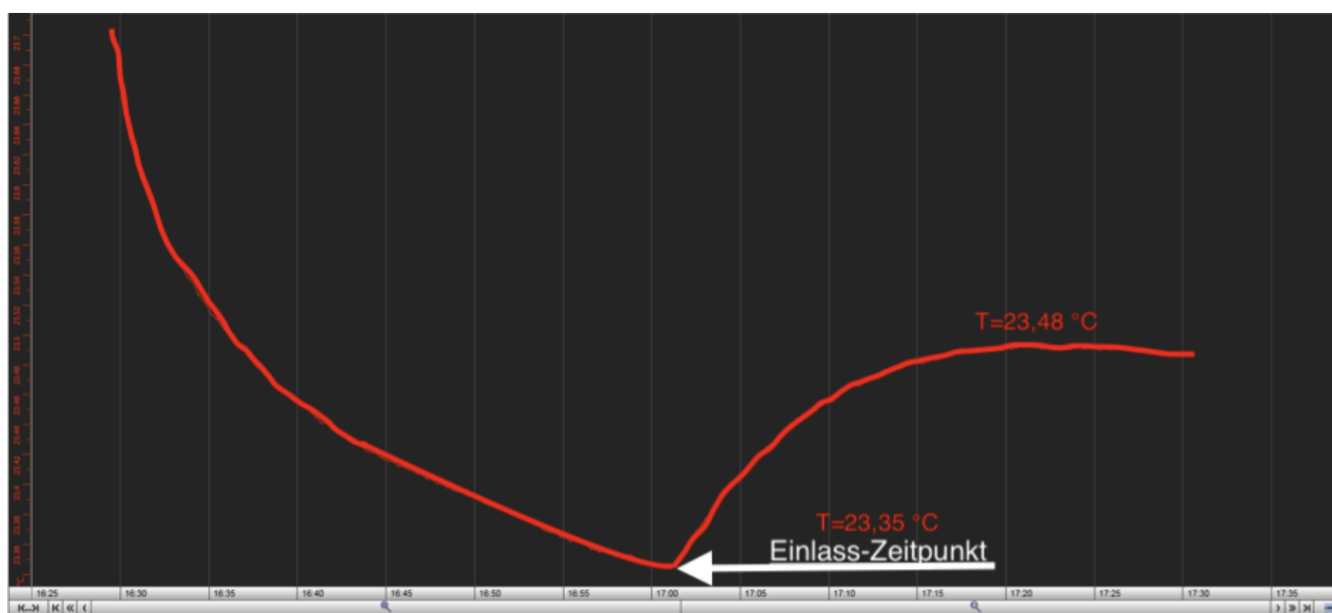

2. případ: Marvanova trubice se naplní vzduchem a během testu chlazení se přidá 0,75 litru (cca 10 %) argonu.

Je naměřena přesně stejná ochlazovací křivka jako v prvním případě, protože přidaný plyn (argon) není IR aktivní. Měděná deska se může nerušeně zahřívat do ledové vody.

3. případ: Marvanova trubice se naplní vzduchem a během testu chlazení se přidá 0,75 litru (cca 10 %) CO_2 .

Jak je vidět, měděná deska se již nerušeně nezahřívá. Dochází k retro-záření (tzv. skleníkový efekt) molekul CO_2 , které zpožďuje odvod tepla měděné desky.

Zde je důležité dodat, že přechodný nárůst teploty je minimální (z $23,35\text{ °C}$ na $23,48\text{ °C}$) a zvolená – velmi vysoká – koncentrace CO_2 včetně geometrických rozměrů experimentu se v přírodě nevyskytuje.

Souhrn

- Experiment chlazení ukazuje identické křivky pro argon a vzduch .
- Experiment s chlazením ukazuje snížení chlazení po přidání CO_2 .
- Druhý termodynamický zákon není porušen, protože měděná deska se nikdy nezahřeje nad okolní teplotu.

Nepřekvapivý a jasný výsledek: infračervené aktivní plyny jako CO_2 , CH_4 a N_2O absorbují a znovu emitují infračervené záření určitého rozsahu vlnových délek. Experimentálně byl prokázán tzv. skleníkový efekt těchto plynů .

Závěr

Ano, existuje takzvaný skleníkový efekt CO_2 . Můžete a měli byste přemýšlet o názvu tohoto IR efektu, protože název může být zavádějící. Takzvaný skleníkový efekt IR-aktivních plynů je důležitou vlastností, která umožňuje život na naší planetě, protože zabraňuje příliš rychlému oteplování naší planety (v určitých IR pásmech). Plyny v naší atmosféře, které jsou za to zodpovědné především, jsou vodní pára a (v mnohem menší míře) životně důležitý stopový plyn CO_2 .

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

[ZDROJ](#)